

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenunțarea se face în Sibiul la expeditorul foiei pe alura la c. r. poste cu bani gați prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumerării pentru Sibiul este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 10. ANULU XX.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri streine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. și pentru a doua și a treia 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sibiul, in 3/15 Februaru 1872.

Extrasu

din protocolul ședinței Consistoriului arhidieceșan, că senatu bisericescu, ținute la Sibiul in 13 Ianuaru 1872.

Nr. cons. 37.

Se iau la pertractare suplicile:

1. a dlui Iacobi Bolog'a;
2. a parochului Bartolomeu Baiulescu, dela biserie'a S. Treimi in cetatea Brasiovlui;
3. a parochului Ignatiu Mandocea, din Cinculu Mare;
4. a parochului Ioanu Popoviciu jun. din Sasausiu;
5. a diaconului Dumitru Contlanu, profesoru de cantări in institutul nostru pedagogico-teblogicu, — cari se roga pentru impartesirea cu binecuvantarea arhieresca spre a reprezenta și apară partidele in cause bisericesci și divortiali la forurile judecătorești bisericesci. —

Dupa ce Mitropoli'a noastră româna greco-orientale se afla astăzi in partile ei constitutive organizata dupa statutulu organicu; dupa ce prin această organizare biserie'a noastră este pusa pe calea dezvoltării totu mai estinse pe toti ramii ei administrativi și judiciari; dupa-ce s'a vediatu necesitatea de a se regula și norma defensiunea in cause bisericesci: — asiă Consistoriulu nostru arhidieceșan simtindu-se indatoratu prin acum numitele impregiurări a caută cătu numai se pôte a regula și norma și acestu ramu alu justitiei bisericesci, — și basatu pe canonulu 3 alu Sinodului ecumenicu IV. — a aflatu de bine in ședinți'a sea de astăzi in legatura cu decisiunea sea dte 25 Octobru 1871 nr. c. 870 1871 a aduce in modu provisoricu, pâna ce se va regula caus'a acest'a definitivu și uniformu pentru întrég'a noastră Metropolia in Congresulu nostru nationalu bisericescu. — următorulu concludu:

Ca pe venitoriu numai acei barbati voru avea dreptu a fungă că defensori (advocati) in procesele divortiali și disciplinari, cari séu suntu advocati censurati, séu au depus esamenu cu succesu bunu din dreptulu canonicu alu biseriei noastre și din procedur'a judecătoreșloru bisericesci in cause disciplinare — de aceea toti acei barbati, clerici séu laici, cari nu suntu advocati censurati și voiescu a apară caus'a vre-unui crestina inaintea forurilor bisericesci, suntu datori a se supune inaintea unei comisiuni alese din sinulu Consistoriului nostru mai întâitu unui esamenu din dreptulu canonicu și procedur'a judecătoreșloru bisericesci in cause disciplinare, și numai dupa depunerea acestui esamenu cu succesu bunu li se va dá incuviințierea arhieresca spre scopulu susu indicatu conformu §-ului 442. din Compendiulu dreptului canonicu.

Prin urmare dintre recurentii susu nomiti numai dlui Iacobi Bolog'a, carele au produsu documente despre aceea, ca este advocatu censuratu, se recunoște chiamatu de lege la așerare a fetișloru controversate la judecătoreșle bisericesci, iera oei'a-lali recurenti au a depune esamenu, precum mai susu s'au disu.

Sibiul, 31 Ianuaru 1872.

Estradatu prin

Nicolau Fratesiu m. p. secret. cons.

Despre memorialulu deputatiloru ardeleni.

Sibiul, 1 Februaru.

Deputatii dietali din Ardélulu din partid'a lui Deák — dupa „Pesti Napló“ nr. 32. — au

asternutu contelului Lónyay că presiedintelui ministriloru unu memorialu, in carele i arata neajunsurile mesuriloru ministeriali, și modulu de a le indreptă pe acelea. — In partea dintăiu espunu deputatii, cumca de-si Ardélulu s'a unitu prin lege cu Ungari'a, de-si uniunea pe câmpulu legislatiunei, justitiei și administratiunei s'a eșeptuitu in parte mare, totusi nu se pôte negă, ca Ardélulu are impregiurări speciali, și greutăți speciali, cari a le cuprinde și a le indreptă numai acel'a pôte, carele a studiatu aceste impregiurări speciali ale Ardélului. In decurgerea mai multoru sute de ani s'a dezvoltatu in Ardélulu conceptulu de dreptu, deosebitu de celu din Ungari'a, precum și vieti'a sociale, și sub decurgerea acestoru seculi s'a formatu unu soi deosebitu de politica interna. Aceste nu le pôte nimici nici o putere omenesca, și aceste impregiurări a le respectă nu impedece uniunea, ci o pretinde intielépt'a politica. — Apoi espunu ablegatii in memorialu, ca Ardélulu din di in di face esperiinti'a, ca guvernulu este totu mai cu nepasare cătra impregiurările Ardélului, ca pe acele reu le intielege, ranele lui mai multu le lasa nevindicate, decâtu sa le vindece, și cu surprindere se întorce de cătra afacerile sele de pâna acum. Apoi enumera apesările, și aducu inaintea: neamenat'a resolve a despagubirei pamentului, și a celoru urmate din eliberarea iobagimei, comasat'a pamentului, introducerea cârtiloru funduari, afacerea baiesiloru, organizarea pamentului regescu, usiorarea comunicatiuniloru, denumirea de ampoiati ce cunoscu impregiurările Ardélului, și inființierea universității din Clusiu. In fine se dice in memorialu, ca deca se voru vindecă aceste neajunsuri, adeca, deca in privinti'a acestoru gravamine voru urmă dispositiuni favoritoare pentru Ardélulu, atunci va fi prospectu siguru ca și in Ardélulu va încetă opozițiunea contr'a impacării. — „Pesti Napló“ in nrulu 33, consacra acestui memorialu unu articulu, prin care sprigincesce tôte punctele lui. —

Noi inse aflămu in ele reflexulu nesușiei din tempii antemartiali, și nu aflămu nici o iota din tempii nostri, și ai spiritului de statu modernu, căci deputatii acei'a ardeleni au scopulu de a se sustiené in sistem'a politica de mai inaintea a trei natiuni, și a patru religiuni, adeca a remanea in noroiulu celu vechiu alu legislatiunei ardeleni, care au avutu diece pecate neiertate, trei nationalități, trei teritorii nationali, și patru religiuni, și tôte acestea le-au plasmuitu spre nimicirea natiunei și a religiunei române. De n'aru fi acest'a tendinti'a lor, atunci n'aru fi perdutu din vedere reformarea radicale a legi electorale din an. 1848, și n'aru fi nesușitu a o intări prin diet'a dela Pest'a; atunci n'aru fi tacutu că pescii, cându consotii loru deakisti au denegatu gimnasiulu nostru din Brasiovu și Bradu ajutoriulu din vistișia patriei comune, ci aru fi inaltiatu vocele lor și aru fi disu: Voi fratiloru nu cunoșceti impregiurările vitale ale Ardélului, noi le cunoșcemu, și marturisimu, ca românii brasioveni, și din Zarandu au adusu patriei unu sacrificiu mare și vrednicu

de lauda prin inființierea gimnasiiloru lor, și a-ti lucră loialu fatia cu impregiurările Ardélului deca a-ti lasă autonomi'a lor bisericesca neatacata, și a-ti resolve acele ajutóre pe sém'a gimnasiiloru lor fără nici o restringere. Inse deputatii ardeleni voiescu inființierea unei universității in Clusiu, fără sa fia studiatu obiectulu celu in idea plasmuitu de bar. Eötvös, și cându se va inființia, atunci voru vedé visulu cu ochii, adeca, ca regimulu le tramite nu din Ardélulu, ci din Ungari'a profesori la universitatea dela Clusiu.

Evenimente politice.

Deputatii ardeleni dela diet'a Ungariei din partid'a lui Deák, se intielege magiari și sasi, au compus mai inaintea inca unu memorialu, carele pörta epitetulu „alu deputatiloru ardeleni“, de cuprinsulu aretatulu mai susu. Actulu acest'a a fostu comentatu de multe foi in diverse moduri.

Despre armoni'a din sinulu ministeriului din Pest'a se facu multa vorba și adeca in intielesulu acel'a, ca armonia acolo nu este. Desmintirile nu au intardiatu; dara „Ung. Ll.“ remane pe lângă aceea, ca in sinulu ministeriului domnesce discordia, și adauge ca discordi'a acest'a pâna va dură sesiunea dietale, nu va trece preste pragulu salei de conferințe ministeriali. Detaiurile mai de apröpe despre cele ce se petrecu in cabinetu se subtragu inca dela discussiunea publica; deocamdata inse se scie, ca nu e adeveratu ca ascutitulu crisei aru fi indreptatu asup'a ministrolui de finantie Kerkápoly. Negotiările cu croatii suntu cu totul paralizate.

Și congresulu federalistiloru slavi in Belgradu, scriu diurnalele din Vien'a, este paralizatu. Inaintea de tôte se dice ca au contribuitu la impedecearea congresului unele cercuri c e c h i c e e, din cauza ca n'au vrutu sa tramita delegatii in strainatate. Mai departe „P. Ll.“ scie ca a impedeceatu multu congresulu și nepotinti'a de a mai gasi și alti partasi afara de cehi. Croatii, la cari comptau multi, au fostu primii, cari au refusat tramiterea delegatiloru din parte-le, odata pentru ca au aversiune cătra serbi și apoi pentru ca engajaminte laate in alte părți aru fi îngreunatu și mai tare negotiările intre Pest'a și Agramu.

Diurnalele oislaiane se mira de ministeriulu ungurescu cum tocm'a acum cându are sa se lupte cu multe greutăți personali in sinulu seu și cu cestiuni de statu, precum este afacerea Croatiei, carea intereseza nu numai pe Ungari'a dara și pe Austri'a — improvisa o diferinția noua cu jumătatea apuséna a imperiului. Diferinția acest'a se numesce cestiunea banței. Ministeriulu ungurescu pretinde impartirea averei in metalu a banței nationale și se declara libera de obligamentele fatia cu statulu privitorie inse la institutul de banc'a nationale, și pretinde favoruri pentru cari Ungari'a nu votesce sa dea nici unu ecuivalentu. Foile vienese in tonu sarcasticu spunu mai departe ca magiarii celu multu deca se voru demite la „concesiunea“ că sa faca o banca independenta nationale unguresca cu note unguresci și prorocesca ca din punctu de vedere economicu aceste planuri fanatici; ce resaru din di in di aru fi desastroșe pentru Ungari'a. Interesante și momentöse suntu următorile espectoratiuni vienese: „Ungari'a, ca ocașiu-ne ori-cărei cestiuni financiali se straduiesce sa pravalésca tôte sarcinile, sub cele mai diferite preteste, asup'a Austriei și respinge dela sine tôte obligamintele laate asup'a-si la impacare. Acest'a nu e nici decum modulu prin care sa se intretiena referințe amicabile intre două staturi legate intre sine prin uniune reale.“

Indignatiunea ce o produce dincóci de Lait'a purlarea Ungariei in cestiuni financiale pöte turbura in fine si bun'a armonia politica si pöte provocá nu numai rivalitãti darã si contra cte periculoase pentru desvoltarea pacinica si legale a amenduroru jumetãti ale imperiului, cu atãtu mai vertosu cu câtu si dincóci si dincolo materiale aprindiciosu este gramaditu destulu. Déca va procede Ungari'a cá pâna acum si va urmã fatia cu Austri'a o politica, ce trece usioru preste motive de dreptu si de ecuitate, pöte ajunge lucrulu acolo, cá noi sa ne bucrãm de unele conflicte ce s'aru escã acolo, cari aru rapí politiciloru unguresci puterea de a ne pagubi statulu nostru si mai tare . . ."

O deputatiune serbésca a asternutu ministru-lui presiedinte Lónyay unu memorialu pentru incuviintiarea coclusorlu congressuali. Ministru a promis ca va studíá memorandulu, si afacerea o va aduce inainte in consiliulu ministeriale. Cu acea ocaziune a dechiaratu ca anumitu pentru alegerea Metropolitulu se va convocá unu congressu.

Din Franci'a vinu sciri posomorite. Adunarea nationala adunata in Versailles a votatu remanerea ei si mai departe acolo. Pöte ca votulu acest'a a turburatu Parisulu, pöte ca consciint'a eae rea a celoru din fruntea Franciei de astãdi a cpsrpusu o turburare, destulu ca in 6 Fauru n. si dilele urmatóre polit'a a fostu diu'a nóptea in pióire si mititi'a cosemnata. Unu diurnalu italianu descrie Franci'a ca se afla pre calea regresului in tóta privint'a si încãtu pentru libertate se afla acum mai reu cá sub imperiu.

Ca dovéda marcabile despre miscamintele ce se dospescu in biseric'a rom. catolica reproducemu urmatórele :

O epistola a lui Michaud, canonicu titularu de Chalons si vicariu alu bisericiei Madelaine in Parisu, face sensatione mare in Franci'a. Michaud se dechiarã prin aceea epistola contra infalibilitãtiai papei si pentru catolicii vechi; elu improspetédia lui Guibert parerile sele de mai inainte anti-ultramontane si condamna procederea arhiepiscopulu, care pretinde dela preoti nu numai supunere esterióra la dogmele cele nóue, ci chiaru si credintia interna in ele. Arhiepiscopulu pecatuesce prin aceea contra memoriei predecasorelui lui Darboy, si contra renumelui seu propriu. In aceea epistola dice Michaud, Guibert se va provocá pöte la limbagiulu oficialu a lui Darboy. Inse Darboy díse cátra elu 4 dile inainte de ce devenise captivu: „De óre-ce puterea vóstra consta numai din 8 insi, nu ve poteti opune conducetoriloru, nici atacá pre pap'a care

este mai puternicu decãtu voi. Voi trebuie sa ve supuneti esteriore din acést'a cauza infalibilitãtiai si conciliulu. Ce se tiene de consciint'a vóstra, a-ti castigatu destula esperintia, pentru de a scí, de ce sa ve tieneti Vorbésca si faca ei ce voru voi, dogm'a loru pentru totu-déun'a va fi o dogma desgustata, conciliulu loru unu conciliu de paraeclesiarchi. Remaneti deci in pace si faceti-ve datorintiele, fára de a ve interesá de ei.“ Michaud respingé imputarea ca si-aru fi schimbata convingerile si aru fi trecutulu la altu standardu; elu dice, déca soldatul care-'si parasesce stindardulu, merita discretiu, cu ce ocarã se intina soldatul lui Christosu, care dupa ce a juratu credintia standardulu catolicu, 'si desonoréda stégulu intru atãt'a, încãtu elu numai reprezenta catholicismulu, ci ultramontanismulu.

Michaud nu voiesce nici cându a deveni impreuna vinovatu la atari peccate si din acést'a cauza demissionédia. Elu scie ca Arhiepiscopulu Guibert lu va escomiciná, inse acést'a escomicatiune nu pöte despartí sufletulu seu de biseric'a catolica. Ea 'lu pöte eschide numai din biseric'a ultramontana, si acést'a nu e necesariu, cáci elu nu s'a tenuu nici cându de ea, ci a afirmatu totu-déun'a ca pre catholicismu lu desparte de ultramontanismu unu abisu afundu. Elu parasesce o positiune de invidiatu in tóta privint'a, inse voiesce mai bucuros a traí in miseria cu onóre decãtu a portá cu buna stare materiala infrontãri de consciintia. Michaud dice cátra fine, ca nu elu singuru e de aceste pareri.

Afara de episcopii din Armeni'a si afara de credinciosii din Austri'a si Germani'a, cari preferu eresulu escomicatiune, suntu inca preoti si credinciosi numerosi in Franci'a, in Angli'a, Itali'a si Spani'a, cari 'si aducu bine aminte ca, dupa marturisirea unoru episcopi escelinti, la conciliu n'a avutu locu o discussiune adevérata si seriósa. Michaud dechiarã mai departe: „Eu sum catolicu si voiu remanea, de óre-ce eu nu urmediu principiile eterodoxe ale ultramontaniloru, ci numai si numai principiulu ortodocsu alu catholicismulu. Eu sum preotu si cugetu a si remanea. Necessitatu, a recunósce in Arhiepiscopu nu puterea dreptulu, ci dreptulu puterei (potestãtiai) nu voiu seversi serviti preotiesci, in, multiamita ignorantiei, bisericile mie inchise. Inse macaru unde me voru strigá credinciosii, sum decisu a merge si a indepliní oficiulu meu preotiescu, marturisirea, botediulu, logodiri, cuminacatur'a si inmortãri. Eu voiu cetí mis'a in casa mea, dupa cum o faceau crestinii cei dintãiu.“ In fine anuncia Michaud ca in 6 Februaru s'aru fi constituitu in casa sea in Neully unu comitetu de actiune. Acést'a se va

atari cárti. Lucrulu inse i-a succésu de minune, cáci n'a datu in mâna numai bisericiei nisee carti din cele mai folositoare, dar' a datu si sciintiei in genere o lumina si in specia literaturai nóstre unu monumentu.

Enchiridionulu de canóne de Mitropolitulu Siagun'a, precum insasi numirea cártiei arãta, este o editia cu totulu nóua a canónelor bisericiei gr. or. intr'o carte moderna, ce se pöte manúa cu o facilitate mai mare, decum se potea face acést'a cu editi'a vechia, a Pidalionulu. Ordinea canónelor observata in Enchiridionulu acest'a este totu aceea, ce o aflãm in Pidalionu si adeca cuprinde 1) Canónele sãntiloru Apostoli. 2) Canónele sinódeloru ecumenice. 3) Canónele sinódeloru locale. 4) Canónele sãntiloru Pãrinti.

Autorulu da in note scurte sub teextu la fiecare categoria de canóne si anumitu la canónele fia-cãru sinodu ecumenicu si locale unu istoricu criticu fórté coresponditoriu, privitoriu la deosebitele sinóde si impregiurãri, ce au datu ansa la aducerea unui séu altui canonu, iér' canónele singuraticile le insotiesce de comentare basate pre praes'a si esperint'a sea multiplica, ce o a avutu cá Arhiepiscopulu alu Archidiecesei Ardélului si Mitropolitulu alu Ungariei si Ardélului. Preste totu acestea comentare le aflãm in cea mai deplina consonantia cu principiile si opiniunile desvoltate sistematice in „Compendiulu de canóne“ la care se si indrépta adese cetitoriu din partea autoriulu.

Autorele in intentiunea sea de a reduce biseric'a nóstra romãna gr. orientala din Ardélulu si Ungari'a din starea sea anormala intre margimile canonice ale ei, convinsu fiindu, ca acést'a se va poté face numai, déca institutiunile sinodali se voru promulgá si popularisá la clerulu si poporulu credinciosu alu bisericiei nóstre: depune cu atãt'a cáldura

pune in legatura cu tóte comitetele din Germani'a, Angli'a, Itali'a si Spani'a. Indata ce voru concede medilócele materiale se va incepe si cu servitiulu ddieescu publicu.

Memorandulu partidei nationale croate

presentatu ministru-lui - presiedinte ungurescu c. M. Lónyay.

Escelentia!

Amesuratu dorintiei Escelentiei Vóstre, avemu onóre a ve presentá, in urmatórele puncte principale, nesuntintiele partidei nationale din Croati'a si Slavoni'a, ba chiaru si din confiniulu militarulu, cari nesuntie s'au vediatu din informatiunile date cu ocaziunea consultãriloru nóstre verbale si amicale din 28 Dec. a. c., si a vi schitiã propunerile deduse de aceea partida nationala din numitele consultãri.

Aci trebuie sa sustienemu si acum punctulu de manecare, care l'amu sustienutu in consultãrile nóstre confidentiale, si sa observãmu, ca noi, afara de increderea atestata cu mai multe ocaziuni din partea natiunei si întârita la alegerele ultime pentru diet'a croata, nu posedemu altu mandatu, care ne-aru îndreptãti a face invoicele, cari aru oblegã tiér'a intréga, si acést'a cu atãtu mai pucinu, fiinduca nici nu ni s'a datu tempulu necesariu pentru a poté tienea consultãri cu amicii si partisanii nostri politici, pentru cá pre has'a acést'a sa potemu formulá propuneri esacte si precise.

Dara si in acést'a stare suntemu îndreptãti a protestá cu tóta resolutiunea contra insinuatiorulu, cari se atribuescu partidei nationale, ca ea adeca, aru voi sa denegé séu sa combata legatur'a de dreptu publicu a Croatiei si Slavoniiei cu corón'a Ungariei care e si a Croatiei.

Partid'a nationala a speratu totu deun'a a cést'a legatura si inca chiaru asiã cá si legatur'a nedespãrtibila si reala a tiereloru de sub corón'a Ungariei cu celelalte regate si tieri ale Majestãtiai Sale c. r.

Acést'a atitudine a partidei nationale o potemu reprezentá la tóte ocaziunile venitóre, nu numai in Croati'a si Slavoni'a civila, ci si in confiniulu militarulu si in Dalmati'a, pentru ca suntemu de convingerea firma, ca ide'a de statu a Ostu-Ungariei pentru esistint'a sea prosperatoria, nu pretinde renuciãrea la esistint'a nóstra nationala si a conditiuniloru necesarie pentru acést'a esistentia.

Si tocmai pentru ca legea de impacatiune, adusa intru Ungari'a si Croati'a in an. 1868, nu tiene contulu cuviinciosu despre conditiunile esis-

de inima acestu manualu de canóne in mânile clerulu si poporulu credinciosu din Mitropoli'a Romãniloru de relegea greco-resaritena din Ungari'a si Transilvani'a, dupa cum cetimu in prefacia. „Enchiridionulu canónelor“ asiã dupa cum s'a cupusu din partea Mitropolitulu Siagun'a, erã o carte de multu dorita, cáci Pidalionulu vechiu si asiã, cum erã, devenise o carte de totu rara in mânile clerulu nostru, de buna séma si pentru costulu ei celu mare.

Acum inse pre unu pretiu neasemenavertu micu (4. fl. v. a.) si poté procurá fiecare preoiu cartea acest'a, carea nu este numai o retiparire simpla a canónelor, dar' o 'traducere emendata a acelor'a in iimb'a nóstra dupa teextulu originalu grecescu.

Nu potemu sa retacemu aci o impregiurare, ca simultan cu esirea acestei cárti, ni-a venitu la mâna o reipãrire a Pravilei in limb'a nóstra, intr'o editiune nóua aparuta in Romãni'a, nu scim de cine. Marturisimu ca n'amu strãbatutu in intentiunea autoriulu anonimu, ce a avutu la acestu lucru alu seu, n'amu strãbatutu pentru aceea, cáci n'amu sciutu aduce in consonantia esteriorulu celu de altmintrenea placutu si modernu alu cártiei, cu atãtu mai putinu literile moderne latine atãtu de frumóse cu limbagiulu celu greoiu, întocmai dupa cum se afla in Pravil'a vechia tiparita in limb'a romãna pentru întâi'a óra.

Dupa noi, ostenéla si spesele editoriulu aru fi fostu demne de ce-va mai bunu, adeca sa redea pravil'a intru-o limba corecta, purificata de slavismele cele uricioase si întocmita in limb'a moderna romãna. Contrastulu in litere si preste totu in form'a din afara suntu facia cu limb'a cea din secululu trecutulu prea mari. Acést'a carte mai cu

FOISIÓRA.

Enchiridionu.

adeca

„Carte manuale de canóne“

ale unei sãnte sobornicesci si apostolicesci bisericii cu comentare de Mitropolitulu Andreiu Baronu de Siagun'a (Sibiu, tipografi'a archidieceसाना, 1871.)

(urmare si fine din nr. 8.)

Noi amu aflu, dupa cum ne-amu esprimat inca si mai inainte, unu feliu de corelatiune intre acestea 2 opuri. In compendiu autorulu generaliséza materi'a, o reduce la principie, si i da o forma sistematíca, ridicãndu astfelu dreptulu canonicu alu bisericiei greco-orientale pentru întâi'a óra la o tratãre científica dupa cum pretinde progresulu sciintieloru de astãdi. Autorele comprobéza materiile si parerile sale prin provocare la canónele bisericiesci. Ce erã dar' mai necesariu lângã acestu compendiu, decãtu o colectiune mai moderna de canóne? Cine a avutu Pidalionulu in mâna in form'a sea neabile, dupa cum se afla edatu pentru întâi'a óra in limb'a romãna la monastirea Neamtululu in a. 1844 cáci alta editiune nu mai esista, cine a avutu de a face cu literile neestetice ale acelei cárti si cu limbagiulu duru alu ei, amestecatulu si cu slavismu, acel'a numai pöte apretiu din destulu aparint'a opulu celui noq: Enchiridionulu de canóne ale unei sãnte sobornicesci si apostolicesci bisericii cu Comentãre de Mitropolitulu Andreiu Bar. de Siagun'a, ce s'a tiparitu la Sibiu in anul acest'a.

Precum la compunerea Compendiulu, asiã si la edarea Enchiridionulu de canóne, a purcesu Autorulu din lips'a cea mai mare a clerulu si poporulu romãnu din Mitropoli'a Ungariei si a Ardélului de

tentei noastre nationale, natiunea noastră sa afla, nu numai in Croația și Slavonia civilă, ci și în confiniul militar, și credem a potè afirmă, și în Dalmatia, în opozițiune absolută, nu numai contr'a dispusetiunilor singuratică ale legii in-seși ci și contr'a mânării și executării ei de pâna acum.

Purcediendu, în această desfășurare, din legea impacaciunii, voim a ignoră cu totul modulu, cum s'a făcutu această lege: și așa ni ertatu, și încă în interesul scopului prefriptu prin această lege, a face următoarele reflexiuni.

De și s'a recunoscutu espresu în rescriptulu c. r., datu din 8 Maiu 1861, că confiniul militar formăza o parte întregitoria a regatului Croato-Slavonu și că, prin urmare, cestiunea de dreptu publicu a acestui regatu nu se potè regulă cu valoarea de dreptu fără conlucrarea reprezentatiunii confiniului militar; mai departe, de și (art. 30 alu dietei ung. și art. 1 alu dietei croate din 1868) se recunosce pre deplinu legatur'a de dreptu publicu a Dalmatiei cu Croația și Slavonia și prin aceste cu coron'a Ungariei, de unde iera aru trebuî sa urmeze necesitatea legale a participării Dalmatiei la rezolverea tuturor cestiunilor de dreptu publicu cari atingu Croația și Slavonia, — totu-si despre impacatiune nu s'a ascultat nuci confiniul militar nuci Dalmatia.

Noi credem, că nu face numai în interesul nostru, ci chiaru în alu Ungariei a face durabila impacaciune și a o formă astu-feliu, încātu sa nu se potă atacă din nuci o parte și sub nuci unu pretestu și pentru aceea în prim'a linia ne rogâmu, că ministériulu ung. sa spriginisca rogarea noastră la coron'a, că paragrafi din legea de impacaciune, cari aude obiectu întregitatea țierei, sa se duca câtu de curendu în îndeplinire.

Nimicu n'aru îndestulă mai tare interesele nationale decâtu ajutorarea din partea Ungariei întru întregirea țierei și, prin urmare, grabnică convocare a confiniului militar la dieta.

Chiaru asiâ trebuie să accentuăm esecutarea dispusetiunilor impacaciunii din §, 66. privitorie la Fiume și pretendem, că pâna cându modulu deslegării cuprinsu în acelu paragrafu nu va deveni fapta, oficiolatele și institutiunile croate sa rămâna în Fiume.

Între dispusetiunile espresu în impacaciune, pân' acum înse neesecutate încă, se numera și edarea și despartirea fundatiunilor și fondurilor croate, ceea ce pâna acum încă nu s'a întemplat. Câtu despre reviziunea impacaciunii, nu potemu retacé, că independenti'a guvernului croatu de ministériulu unguorescu

sema facia cu impregiurarea, că nu se pune nuci anulu edarei, nuci numele editorului, nuci alte impregiurări ale retipării ei, este în stare să produce preste o sută de ani o confusiune în sinulu literaturii noastre române.

Autorulu Enchiridionulu trage contu de tôte impregiurările și de procesulu limbiculu. Insirarea canónelor este precedata afara de nnu sumariu alu cărții, și de unu Indice alfabeticu, carele îndrăpta în variele materii la canónele respective. Aceste și cu deosebire celu din urma în mărime de 2 câte contribuie fôrte multu la abil'a întrebuniare a cărții.

Iera în prefacia se adresăia autorulu în cele mai invapăiate cuvinte de iubire cătra clerulu și poporul credinciosu din Mitropolia, cărui'a și dedică opulu seu. În această prefacia estrage autorulu din canónele bisericeii noastre nisce principie, ce taia adencu în vieti'a noastră natională bisericească, și care garantéza viitoriulu bisericeii noastre. Aceste principie sunt următoarele VIII.

I. ca organismulu bisericeii noastre recunosce de factori activi nomai clerulu și poporul credinciosu egalu îndreptătitu în tôte afacerile bisericesci, și nu ierta în sinulu seu nuci o casta privilegiata, seu excepțională, prin urmare nuci dreptulu de patronat; I. Corint. c. 12. v. 14—27; Mateiu V. v. 7; Mateiu VI. v. 12; Luca XXI. v. 1. Can. I-II.

II. că după organismulu bisericeii noastre, fiii mirenilor au același dreptu de a se înaintă în treptă sacerdotală pâna și la treptele cele mai înalte a le preoției, că și fiii preoților, Can. 33. VI.

III. că același organismu alu bisericeii noastre

în ramurile administratiunii autonome, espresa în § 50 alu impacaciunii, sta în contradicere cu formularea neprecisă a paragrafilor 44 și 45, care contradicere în anii trecuti s'a și manifestatu în diferite moduri, și noi amu pretinde, că paragrafii acesti sa se aduca în consonanță, și în întielesulu §-lui 50 independenti'a guvernului croatu sa devina fapta. Din contra, de-si scimă apretioși pusetiunea banului, totusi trebuie să combatem pusetiunea lui, că presedinte alu tribunalului supremu, creatu prin §-ulu 51, că pre un'a ce sta în contradicere cu spiritulu vietii moderne de statu și sa staruim pentru reviziunea acestui punctu.

Mai departe, esperinti'a din ultimi ani ni-a arătat că diet'a croata, prin des'a ei reprezentare afara de țiera, n'a fostu în stare a face destulu detoriintei sele; dreptu aceea modulu reprezentatiunii încă va fi obiectu, care are trebuința de modificatiune; tocmai asiâ și influinti'a Croatiei asupra acelor obiecte, cari de-si sunt de natura comună, totusi se referescu eschisivu la Croația și Slavonia, precum directiunea unui cursu în intrulu marginilor țierei.

Impregiurarea, că banulu intrunescu cele trei ramuri ale administratiunii și, afara de aceea în dieta se potè detrage dela responsabilitatea sa personală, pretinde cu atât'a mai tare, că cei trei consiliari ai acestor ramuri de administratiune să imparta responsabilitatea cu banulu, ce dă încă va formă unu punctu de reviziune a impacaciunii.

În fine, schimbarea sistemului de pausalie din vigôre pentru autonomi'a croată este un'a dintre pretensiunile cele mai eminente și esentiale ale partidei nationale, fiindu că votarea pausialelor pentru trebuințele țierei, abstragendu dejosirea pentru țiera, trebuie să influentéze în modu stagnatoriu asupra dezvoltării economiei populare. Să întielege că schimbării trebuie să premérge o esaminare esactă a servitiilor reciproce și a averei ambelor părți, nuci subscriții nu potu destulu de tare legă de anim'a Escelentiei Vóstre, că veniturile padurilor confiniului să nu se lase unei dispusetiuni unilaterale înainte de deslegarea cestiunii de susu.

Aceste sunt punctele principale, pre cari le asternem Escelentiei Vóstre că dispusetiuni ale legii de impacaciune parte neimplinite, parte ce au a se modifică. Dăra de ôre-ce îndestulirea acestor dorintie nationale depinde dela dône corpuri reprezentative, a cărora pertratere și realizare recere multu tempu, este evidentu, că partid'a natională, pentru că să potă nutri incredere, totusi trebuie să aiba unele garantii, că dorintiile ei voru întemplină o apretiare corespunditorie și spriginirea cea

prescrie form'a sinodale, adevă constitutională atâtu pentru legislatiune, câtu și pentru administratiunea afacerilor bisericesci, Mateiu XVIII. v 6—7;

„IV ca nu ierta nuci cea mai mica abatere dela canóne fără unu sinodu ecumenicu cu voluri unanimu, adevă dogme nôue, și prin astfelu de mesura universale pentru totu clerulu și poporul credinciosu deobligatôre, se pastreza santieni'a, uniformitatea, vadi'a și pacea bisericeii ecumenice din lantru și din afara, Can. 3 VI.“

„V. ca institutiunile canonice ale bisericeii noastre ierta partiloru litigante pre lângă concesiuinea Eppului eparchialu, alegerea judecatorilor electivi spre prejudecarea și deciderea finale a controversiei loro, dela cari apoi nu se mai potè apelă Can. 9, VI; și Can. 16 Cartag.“

„VI. În privinti'a promotiunii clerului și a poporulu credinciosu în dignități bisericesci sta nestramutaveru acelu marelu principiu, că oficiale bisericesci nu atârna dela potestatea episcopéscă, ci dela autoritatea și dignitatea canónelor; Balsamonu în Coment. la Can. 39 Cartag.

„VII. ca Episcopii să fie de un'a și aceasi nationalitate cu Mitropolitulu loro, și nimicu mai însemnatu să nu facă fără sentinti'a Eppiloru, Can. 34 Apost;

„VIII ca clerulu și poporul credinciosu să cetéscă bibli'a de unde urméza: 1) că bibli'a trebuie să se traduca în limbile poporalor creștine, 2) că și cartile rituali bisericesci trebuie să fie traduse în limbile feliuritelor popóre, 3) că limb'a bisericească are să fie limb'a poporulu respectivu, 4) că limb'a administrativă în afaceri bisericesci la Mitropolia, Episcopia, parochia, monastire și la

mai posibilă; această garantie o potè vedé numai în asediarea unui guvern care posedă increderea partidei nationale, și e de doritu, că diet'a croată să nu-si afle activitatea în a face opozițiune guvernului, ci mai multu în a conlucrá câtu mai curendu în unire cu unu guvern patrioticu.

Asternendu Escelentiei Vóstre aceste dorintie pre cari ni permitem a le numi cele mai esentiale pretensiuni ale partidei nationale, prin această espriemem numai convictiunea noastră, și a sociloru nostri de principie, și nu ne vomu retrage dinaintea obiectiunilor fundate, ce s'aru face, fiindu că întielegerea dorita de noi cu regatul Ungari'a potè deveni sanatósa și durabilă numai prin o întimpinare reciprocă. Vien'a, în 31 Dec. 1871. A. Jakics m. p. Dr. Gr. Racki m. p. Voncina m. p. M. Mrazovics m. p. Krestics m. p. Traducerea „Fed.“

Apoldu-mare, în 22 Ian. 1872.

Domnule redactoru! Sub nr. 100 alu „Tel. Rom.“ vedem unu articolu datatu Apoldu-mare, 6 Decembre 1871, compus de parochulu nostru Ioane Craciunu, în care se încerca, înse fără succesu, a se escusă de faptele sele uriciose aretate în nrulu „Tel. Rom.“ 96 din partea unui caletoriu. Disem fără succesu și cu totu dreptulu, căci faptele re-manu fapte și nu se potu șterge; ele remanu adevêru, pre care nimenea nu le potè prefaca în minciuna; nuci chiaru unu satana în thișu ingerescu. — Onoratulu publicu caletoriu este rogatu a primî din partea subscriberilor următôrea deslucire a lucrulu că asiâ să scia ce să țienă de elu.

În aceea corespondință dice p. Craciunu că, de cându a pusu piciorulu în Apoldu, a lucratu totu spre folosulu bisericeii și școlii și că a portatu lucrurile pâna la Majestatea Șeă; și asiâ a midilocitu capetarea a 3000 fl., cu cari s'a ziditu școl'a etc. Tôte aceste sunt neadeveruri.

P. Cr. a fostu întielesu cu inamicii nostri, că sasii, și nu voia că să clădim școl'a aci, unde face, ci doria și să planuise să facem de școl'a o casă simplă, de latură șatului, la unu locu uritu și ascunsu; și opunendu-ne noi zidirii școlii la acestu locu și neinvoindu-ne a duce materialulu acolo, ne-au zelogitu, ne-au luat rótele careloru. În fine la rogarea noastră s'a luat mesuri din partea locurilor mai înalte bisericesci, cari mesuri au avutu de resultatu fipsarea loculu pre care să se zidéscă școl'a și demandarea a se redă caramid'a, pre care P. Cr. o a bagatu în cas'a d-sele; pâna în diu'a de astăzi înse n'a mai datu nuci un'a înderetro. — D. cons. de școlé Dr. P. Vasiciu, repositulu prof. I. Dragomir și fostulu invetiatoriu și inspectoru școlariu

totu felinlu de sinóde trebuie să fie asiderea limb'a natională a poporulu, clerulu și arhieriloru respectivi; Can. 5. Apost. 3, VI, 60 Lsodic. 3 Cartag.

„Sa considerâmu, dicu numai aceste optu principie din sânt'a scriptura, și din canónele bisericeii noastre și numai decâtu ne vomu convinge, că acele stau de asupra înaltiei sciintielor și cunosciintielor civilisatórie de astăzi.“

Autorele cu predilectiune ridica între altele aceste principie. Cine cunósce, că autorele în calitatea șeă de înainte statatoriu bisericescu alu bisericeii române gr. orientale din Ungari'a și Ardélu, a avutu de problema a vietii șale realizarea acestor principie în biseric'a șeă, acelu va rectifică predilectiunea șeă la aceste principie și că Autoru.

Prin confesarea acestor principie canonice a fostu numai posibilu Autorulu de a revindecă bisericeii noastre române gr. orientale din Ungari'a și Ardélu drepturile ce-i competenau. Autonomi'a ei, constitutiunea ei fromósa de astăzi, restaurarea Mitropoliei vechi din Ungari'a și Ardélu sunt fructe ale ostenelelor autorelui, ce au resultatu din o convingere tare și perseveranță admiraveră.

Volumul Enchiridionulu este de 35 câte, formatu octavu.

Dr. Hâriu Puscariu,

Prof. la Institutulu Seminariulu
Archidieceșanu gr. or.

„Speranti'a“

din locu I. Iridonu au adus, contra vointiei d-sele, pre ingineriulu Gaertner, au facutu planulu scólei, dupa cum este cladita, au inceputu cu mare rávna lucrulu si l'au dusu pâna in sfersitu. P. Craciunu ne-a pusu numai pedeci din tóte poterile sele; zidulu erá binisioru radícatu cându deodata tramite pre cumnatulu seu cá sa aduca comissiune, care sa ne oprésca in cladirea scólei; inse cu tóte aceste, ajutându-ne Ddieu amu ispravitu scóla, care consta 4363 fl. v. a. nu 3000 fl. dupa cum afirma dlu.

Dupa cladirea scólei s'au aretatu lips'a neaperata a face invetiatorului léfa; invoiindu-ne cu totii, amu otaritu sa dâmu fia-care câte o ferdela de grâu la invetiatoriu, conformu cãrei otarii s'a sî urmatu dupa aceea; nimenea dintre poporu n'au cugetatu a se abate vre-odata dela acést'a rendiuala cuviinciósa; numai p. Cr., spre cea mai mare durere a iubitoriloru de progresu, a restornatu si darimatu, dupa cum s'a spusu si in corespondinti'a condemnata de S. lui, cá o volbura turbata, léfa invetiatorésca in anulu acést'a. Nu s'a cugetatu la pagub'a cea nepretuita a tinerimei, care remane necultivata. Pastoriulu celu adeveratu pasce oile lui Christosu, pasce melusieii lui, inse la p. Cr. de acelea, de-si a luatú ocea missiune asupr'a sea, nici vorba nu e.

P. Craciunu se acatia cu prepusu de acél'a care cându cu candidatiunea de preotu, in satulu nostru, erá dimpreuna candidat, fara de ai putea face imputári marcabile si grave, dupa cum sciú subscrii istorisí despre Santi'a Sea, cá cea de cându a batutu pre unu crestinu bunu in biserica in dlu'a de Rosalii cu crucea, încátu s'au infioratu toti ómenii, si alte multe comedie, pre cari nu vomu a le insirá aici.

Se lauda mai departe ca a darútu la invetiatoriu in decursu de 9 ani 1134 fl. v. a. Lucrulu acést'a sta asiá: cându s'a infintiutu in seunulu nostru portiune canonica, s'au sistemisatu si la noi din lad'a satului preotu 300 fl. si ferdela, care pâna aci i-o dá tóta cas'a, s'a cassatu, precum si in totu scaunulu. Aceste ferdele díce p. Cr. ca le-a donatu invetiatorului. Sa judece publiculu déca acést'a este unu donu séu nu —. Ne prinde mirare cum de nu s'a rusnatu a se laudá cu bucatele nóstre, tocmai cá cându aru fi din costiulu d-sele. Cu tóte aceste díce ca cine a contributu mai multu la scóla cá densulu; noi din parte-ne dicemu ca cine scie mai bine decátu noi s a t e n i i ca n'au datu la scóla nóstra nici unu cruceriu, necum sa dea alte sume cu care se lauda, propria laus — —, ce cugeta cu stát'a lauda falsa? dóra speréza si densulu la postulu de protopresbiteru?

O. publicu ne-arú putea imputá ca din ce cauza n'amu aratatu astufeliu de fapte si portári de timpuriu locuriloru mai 'nalte; noi la acést'a respundemu fára sfiala, ca le amu comunicatu in mai multe renduri dlui protopopu P. Badila, inse totu de un'a fára folosu, din cauza ca numitulu preotu a sciutu grigi bine pre dnulu protopopu; apoi acést'a inca si a spalatu faci'a fatia cu dlui, voimu a díce l'a aperatu mortisú; — si altecum protopopulu nostru a sciutu totu-deun'a face amarulu dulce si dulcele amaru, nici odata n'a cercetatú plansorile nóstre, nici caus'a reului cá sa o delature; fá'r a sciutu sa le ascundia si bietului poporu, respinsu, nui-a remasu alt'a fá'r a pátimí si oftá.

Noi acesti 6 insi subscrisi din poporu, vediendu ca pastoriulu nostru ne aduce scóla totu la mai trista stare si in deosebi vediendu ca in anulu acést'a a indemnatu pre poporu sa aléga de invetiatoriu pre unulu care n'are idea despre chiamarea de invetiatoriu, din cauza ca acést'a i lucra lucrulu cu carulu si cu plugulu, iéra pre cei apti i-au alungatu, cu mare parere de reu tocmai pentru pástoriulu nostru sufletescu, aducemu aceste la cunosciintia pre calea acést'a, cáci ne mai remanendu-ne altu modu de ajutoriu, speramu ca acést'a basteru ne va folosi, cu ce asecurându-ve de deosebit'a stima ce ve pastrámu remánemu alu d. Redactoru prea plecati

Ioane Sirbu,
Ioane Iridonu,
Vasilie Mog'a,
Ioane M. Mutu,
Georgiu Iridonu,
Antonie Iosifu,
din Apoldu Mare.

Varietáti.

* * „Gazetei Germane“ din Vien'a i se anuncia din Constantinople, ca aliantia intre Russi'a si Turci'a se póte privi cá si realizata. Inse pâna ce nu vomu primi sciri mai positive, credemu ca „Gazet'a germana“ a inseratu cu prea mare precipitare acést'a nuvela; cáci acést'a aliantia numai atunci s'aru putea realizá cându aceste dóue poteru aru avea sa combata pre unulu si acelasi neamicu. Prin urmare neavendu inca pâna acum unu neamicu declaratú alu Portiei séu alu Russiei, nu potemu crede acést'a scire.

* * Studentii poloni din Zürich au datú unu banchetu in onórea aniversárei IX a ultimei revolutiuni si a tuturor resbelor de liberare de mai inainte. Preste 200 de persóne se adunasera in salonulu dela Tonhalle. Cá presiedinte se alesese invetiaturu profesoru Duchinski din Kiev, vice-presiedinte societátiiei etnografice din Parisu. Elu vorbi despre necesitati istorice, despre logic'a faptelor, cari trebuiescu sa aduca restaurarea Poloniei si de cari o politica intielépta si prevediatóre trebuie sa tiena compte fatia cu Russi'a. Dupa acést'a luara coventulu delegatii diferiteloru societáti ale studentiloru dela politechnicu, elvetiani, unguri, italiani, franceasi, románi si slavi de sudu; tóte aceste oratiuni exprimau simpatieile cele mai vii si dorintieile cele mai ardienti pentru restaurarea Poloniei. Comitele Plater areta caracterulu solemnelu alu acestei aniversári, care se celebreza in primulu secolu dupa impartirea Poloniei. Elu terminá cu unu toastu „pentru credinti'a si speranti'a restaurárei Poloniei prin munca si sacrificii. Dupa acést'a luá coventulu profesorulu Knikel, care inca dela intrarea sea in salonu fusese salutatu cu aplause vii. Elu faciú alusiune la positiunea sea exceptionala si la diferinti'a de opiniuni dintre germani si poloni; elu recunósce servitiele ce Duchinski a adusu sciintieloru si vorbi despre restaurarea Poloniei cá de o necesitate européna si despre rolulu ce se cuvine nónei Germanie, liberata de vechile sele lantiuri, la acést'a opera marétia. Intre vii aplause propuse unu toastu: „Pentru unirea Germaniei, Ungariei si Poloniei!“ Dupa acestu discursu resuná imnulu polonu: „Boze così Polski!“ Banchetulu tienú pâna târdiu nópteá.

* * Vinarsu din sementia de bumbac. Dupa cum impartásiesce Neworleanische deutsche Zeitung in 5 Ianuarius suprarevisorele generale alu burouriloru de dare din Washington a plecatu la Nashville, unde are sa cerceteze capacitatea aparatului unei vinarsarii, in carea se intrebuintieza plamadela de sementia de bumbacu. Acést'a e cea dintáiu aratare facuta buroului cu rugarea de a se cercetá destileriale, cari produce Whiskey din sementia de bumbacu.

* * Iéta cedice „Trompet'a Carpatiloru“ lu ajunulu Crácionului unu Jidovu, calfa unui croitoriu jidovu din Ismailu, a intratu pre timpulu serviciului divin in biserica cea mare, Mitropoli'a din Ismailu, spunendu pre la unii alti, ca elu voiesce sa se boteze; s'a dusu pâna lângá cântáretii dela strana din drepta si, cu o carte de rugacione in mâna, stá cu multa devotiune ascultându sfânt'a slojba.

La esirea din biserica, printre multime, s'a pututu stracurá jidovulu si a se ascunde dupa o scara, in cátu au esito toti din biserica si s'a inchisu biserica cu jidovulu in intru. Nópteá, cându paracliserulu a deschisu biserica si a mersu dreptu spre altariu sa aprinda candelile si luminárele, jidovulu s'a stracuratu afara fára sa 'lu vadia nimeni.

Aprindiendu paracliserulu fáclie si candelile, viindu si preotulu efemeru, se ingrozese de putori si de deragiamentulu in cari vedura sfântulu Pristolu; tóte vasele sacre resturnate, pangarite; cele mai de pretiu lipsau, — evangeliile rupte mánjite — in mijloculu bisericiei neomenia; se da alarma, orasiului totu este in picióre, politi'a tóta in zapacire; din un'a din alta, se aduce aminte de jidovulu intratu in biserica; unii 'lu cunoscura ca este calfa croitorului celu mai insemnatu din orasiu; se duce politi'a la croitoriu, cauta pre acea calfa, n'o gasesce, stápanulu dice ca a plecatu de câte-va díle dela densulu, vecinii aducu márturii contrarie, politi'a stájuiiesce barierele; in fine o birja care intrá in orasiu sa iea in cercetare si birjaruiu márturisesce crim'a si da de complice pre croitorulu stápanu seu.

Se si gasescu mai multe obiecte din cele furate, iéru cele mai multe si cele mai sacre, precum sfântulu miru si altele, suntú aruncate in latrinele lavrei celei mari de acolo. Sa cauta, sa gasescu... ce sa spunemu cele ce se intielege?

Poporulu sa scóla, satele din prejuru alésga administrati'a si politi'a 'si faciú dator'i'a, intempina vendicta poporului crestinu in turbare.

Intrebámu insa, urméza „Trompet'a Carpatiloru“ pre d. ministru alu justitiei, unde sa afla criminali? si déca suntú si acestea dati pre chiazasia coformu cererei cererei vre unui onorabile consulu in temeulu capitulatiuniloru.

Nr. D. 119/1872.

Publicare de licitatiune.

In 26 Februariu stilulu ^{non}/_{vechiu} se voru esarendá in órele obicinnite de oficiu urmatorii monti de pasiune pre tempulu aniloru 1872, 1873 si 1874 in cancelari'a universitátiiei natiunei sasesci in Sabinu, piati'a mare nr. 183, si adeva:

Nr. cur.	Situatiunea muntelui	N u m i r e a	estinderea		Pretulu de eschiamare	
			Ju-geri	stng. □	fl.	xr.
1	S I N I A	Grópele de susu	794	600	157	—
2		„ „ josu	452	890	200	—
3		Stéz'a „ susu	389	1000	102	—
4		„ „ josu	600	—	90	—
5		Hanesiu de susu	1676	1400	100	—
6		„ „ josu	1686	1400	142	—
7		Góz'a „ susu	1419	600	240	—
8		„ „ josu	1387	800	145	—
9	O R I A T U	Serecinulu-mare	1253	100	317	—
10		Serecinulu de mijlocu	1413	900	350	—
11		Serecinulu de latúra	1141	700	131	—
12		Baliutu mare	1101	900	110	—
13		„ micu	650	1000	111	—
14		Balu	929	1300	192	—
15		Furnic'a	1546	—	120	—
16		Oltiavu	1425	—	377	—
17		Stricatu	1750	—	193	—
18		Farcasiu	—	—	286	—
19		Cornu Pleschi	—	—	201	—

Fia care doritoriu de a luá in arenda are a depune, nainte de inceperea licitatiunei, vadiulu in bani gat'a constatatoriu in 10 procente dela pretulu de eschiamare, in mânilé comissiunei licitátóre, pre care lu primescu dupa finirea licitatiunei cei ce nu voru dobandi arenda inapoi; arendatorului inse i se va reintórce atunci séu i se va socoti in pretulu arende candu a depusu cautiunea conforma contractului.

Conditiounile mai de aprópe se potú vedea si inainte de terminulu licitatiunei in cancelari'a susu nomita in órele obicinnite de oficiu.

Sabinu in 30 Ianuarius 1872.

Dela universitatea natiunei sasesci.

Insciintiare.

Dechidiendu-se in 1 Martiu a. c. in institutul reg. de mositu din Sibiú cursulu de instructiune pentru mósie, candidatele de mositu de nationalitatea romána si nemtiésca suntú provocate a se insinúá pâna la terminulu indicatu la subscrisulu spre a fi primite in cursu.

Sabinu 1 Februariu 1872.

Dr. Lukaes Mikulics,
profesoru ord. de mositu.

(3—4)

ANUNCIU.

Dlu advocatu de tíera Iosifu Henrichu face prin acést'a cu totu respectulu cunoscutu ca si-a mutatu cancelari'a sea din Mereurea la Sabinu, piati'a mica, in cas'a de dupa mesernitie, nrulu 433.

(2—3)